

haft en Mening, der ikke i Virkeligheden var langt stærkere end den, jeg vilde ytre overfor Importreguleringen. Derfor er det ikke saa underligt, at denne mislykkedes for en Regering, hvoraf den højtærede Landbrugsminister er saa indflydelsesrigt et Medlem, at maaske kun den højtærede Indenrigsministers Indflydelse kan veje op derimod.

Men tør jeg saa sige — thi det forekommer mig ikke, det er muligt, at vi kan afgøre denne Strid paa kort Tid i denne ret sene Eftermiddagsstund —, at den højtærede Indenrigsminister synes mig at være inde paa en formentlig Misforstaaelse overfor det Lovforslag, han her forsvaret med saa megen Iver. Han siger Gang paa Gang; at naar der ydes Hjælp fra Staten, er det nødvendigt, at man kvitterer for denne med Opofrelser, og særlig retter han dette til Arbejderne. Jeg vil gerne spørge Ministeren: Hvad er det for en Hjælp, Staten yder? Jeg ser, at man kommer Staten til Hjælp ved dette Lovforslag, for saa vidt som det er beregnet paa at give forøget Indtægt i Statskassen, men hvad er det Staten hjælper med? Den giver dog intet Bidrag hverken til Arbejdsgivere eller Arbejdere, den sætter Tolden op paa nogle Varer og stiller nogle Fordringer til Arbejdsgiverne om at opspare deres Tantième, hvilket de kan gøre med god Ro, da de om kort Tid faar den tilbage igen, og stiller Forslag til Arbejderne om, at de skal lade deres Løn indskrænke og deres Arbejdstid forøge. Men hvori bestaar den Hjælp, hvorved gør Staten sig fortjent af de paagældende Arbejdere og Arbejdsgivere — men ganske sikkert især af Arbejdsgiverne —, det lægger den højtærede Minister jo Vægt paa? Jeg ved ikke, at der ydes dem noget. De trues med, at de kan miste deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar de ikke makker ret, saaledes som den højtærede Indenrigsminister vil, men udover dette — hvis det kan kaldes en Hjælp — ved jeg ikke af, at Staten yder dem nogen Hjælp.

Carl F. Madsen: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) gjorde en Bemærkning om, at Konventionerne langtfra er gennemført i alle Lande. Det er naturligvis rigtigt, men det er ogsaa rigtigt, at 8 Timers Arbejdsdagen er gennemført ved Lov i de Lande, jeg har nævnt. Vi vilde saamænd være meget tilfredse, hvis vi var i Stand til i vort Land ved Lov at faa gennemført en 8 Timers Arbejdsdag, selv om den paa nogle Punkter skulde

afvige fra det, der blev udarbejdet i Washington.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) henviste til, at Skibs værftsarbejderne var gaaet ind paa en reduceret Løn. Det er ogsaa rigtigt, men her laa Forholdet saaledes, at Skibsværfterne kunde faa Bestilling paa et Antal Skibe, hvis Arbejderne vilde reducere deres Løn med et eller andet Beløb. Det var virkelig noget, man kunde tage og tage fat paa. Man vidste, at naar man gik ind herpaa, kom Bygningen af disse Skibe her til Landet, og saa var der Arbejde for de paagældende Arbejdere i saa og saa lang Tid. Det er ikke saaledes, at de er gaaet ind paa en almindelig Lønreduktion, men de er gaaet ind paa en Reduktion for Bygningen af disse Skibes Vedkommende, og de har gjort det, fordi de vidste, at i saa Fald fik vi det Arbejde her til Landet, og ellers fik vi det ikke. Anderledes stiller det sig her for Cigarer og Skotøj eller i hvert Fald for Skotøjets Vedkommende. Det eneste, man ved, er, at man kommer af med noget af sin Løn eller faar længere Arbejdstid; man er slet ikke sikker paa, at man af den Grund faar mere Arbejde. Tværtimod, naar Importreguleringen falder bort, er man snarere sikker paa at faa mindre Arbejde, end man har nu, selv om dette Lovforslag gennemføres.

Naar den højtærede Indenrigsminister begyndte med at sige, at vi stod overfor, om vi til 1. April skulde lade de to Industrier komme ud i det tomme Rum, eller man skulde søge andre Foranstaltninger gennemført, kan jeg dertil kun bemærke, at man behøvede jo ikke at lade dem komme ud i det tomme Rum. Jeg har i hvert Fald endnu ikke faaet Svar paa det, jeg spurgte om: Hvem der havde fremsat Krav om at ophæve Loven om Importregulering, og hvad disse Krav gik ud paa. Saa længe jeg ikke har faaet tilfredsstillende Svar herpaa, synes jeg, at den bedste Maade at afgøre den Sag paa var at lade Importreguleringen staa. Ministeren sagde ogsaa, at han havde det Indtryk af mine Udtalelser, som var saa gravalvorlige, at det at skaffe Penge i Statskassen var at betragte som noget ufint. Det har slet ikke ligget i mine Bemærkninger. Det, jeg har taget Sigte paa, var, at man kalder dette Lovforslag et Kriseværn og ikke vil nævne det ved sit rette Navn: Krisetold; man søger at skjule, at det er et Toldlovsforslag. Jeg har ikke ment, det var ufint at søge at skaffe Statskassen Indtægter —